

12. DÖNEM ÇALIŞMA RAPORU (1981)

GİRİŞ

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası olarak 12. Dönem çalışmalarımızı tamamlamış bulunmaktayız. Bu dönem boyunca ülkemiz gerek sosyal yapısıyla gerekse ekonomik uygulamalarla hızlı bir dönüşüm sürecini yaşadı. Yaşanan koşullar Genel Kurulumuza önemli görevler yüklemektedir.

Yaşam koşullarının gittikçe daha da ağırlaşması, büyük bir kısmı ücretli çalışan kesim olan genelde teknik elamanların özelde Metalurji mühendislerinin kişisel sorunlarının ön plana çıkmasına neden olmuştur. Bu ise Odanın üyelerle bağ kurmasını bütçe ölçüde aksatmıştır.

Şu anda, Odamıza kayıtlı mühendis sayısı 1027'yi bulmuştur. Yapılan değerlendirmeye göre Odamız üyeleri içinde %20'ye varan bir işsizlik söz konusudur. Zaten Devlet Planlama Teşkilatı tarafından yapılar açıklanmaya göre 1981 yılı içinde işsiz oranı geçen yıla göre % 1.45 artarak % 17,5'a yükseldiği ve bunun da yaklaşık 3 milyon kişiye tekabül ettiği belirtilmiştir.

Geçtiğimiz dönemde yaşanan, ücretlerin belli bir düzeyde tutulması özellikle kamu kesimine elaman alımlarının durdurulması, yeni yatırımlara yönelilmemesi gibi politikalar toplumun önemli bir kesimini ve bu arada teknik elamanları da yakından etkilemiştir. Bu beraberinde işsizliği ve uzmanlık alanında çalışmamayı getirmiştir. Düşük ücret, artan hayat pahalılığı, ev kiralılarının bile ardından yetişememe, yetişkin teknik elaman gücünde de çeşitli sorunlara neden olmuş yurt dışına beyin göçü olayını hızlandırmıştır.

Bu dönem ki çalışmaların temelinde TMMOB'ın varlık koşullarının korunması işlevlerinin tanıtılması, merkezileşme çalışmalarının bir sonucu olarak ortak muhasebe, yazışma, kayıt uygulamaları gibi Oda faaliyetlerine ağırlık verilmiştir. Toplumun organizasyonunun yeniden düzenlenmeye yönelindiği TMMOB'nin varlığına yönelik kapatılma girişimlerinin ve TMMOB üzerindeki tartışmaların yoğunlaştığı bir ortamda T.C. Danışma Meclisi Anayasa Komisyonu tarafından TMMOB ve alt birimlerine yeniden oluşturulacak Anayasa hakkında görüş ve önerileri sorulmuştur. TMMOB kendi özel ilgi alanına giren konular ile temel hak ve özgürlükleri kapsayan görüş ve önerilerini bir yazı ile Danışma Meclisine sunmuştur.

TMMOB ve Odalar uzmanlık bilgi ve becerilerine, halkın mutluluğu yolunda kullanma istek ve kararlılığında olan ülke zenginliklerimin yağmalanmasına haksız

uygulamalara karşı çıkan mühendis ve mimarların bir kurumu olarak üzerine düşeni bundan sonra da yerine getirmelidir.

DEMİR ÇELİK SANAYİİ

Sanayileşmenin ölçüsü bazı kaynaklara göre demir-çelik sanayiinin gelişmişlik düzeyi veya demir-çelik üretim ve tüketim miktarları olarak tanımlanır. Demir çelik ürünleri tüm sanayi dallarının girdisi olduğundan, demir çelik sanayiini de sanayiinin alt yapısı olarak düşünmek doğru olur. Dolayısıyla demir çelik sanayiinin kuruluşunda güdülen amaçlar, o ülkenin tüm sanayileşme sürecini etkiler.

Bu verilerin ışığı altında Türkiye'ye baktığımız zaman Türkiye'de bazı sanayi dallarının gelişmekte olduğunu görebiliriz. Ancak bu gelişme tüm az gelişmiş ülkelerde olduğu gibi sosyoekonomik ilişkileri sağlıklı, planlı bir şekilde yönlendirici ve ağır sanayii geliştirici nitelikte değildir. Dayanıklı ve dayanıksız tüketim malları sanayii ile montaj sanayi hızla gelişirken, diğer sanayi dalları 33011 gelişmeyi gösterememiştir. Bu nedenle 10 yılı aşkın bir tarihi olan demir çelik sanayiimiz kendi kendini yenileyebilir, teknoloji üretebilir bir konuma gelememiştir.

Yalnızca tesisleri kurup işletmeye almakla sorunlar bitmiyor. Çalışan tesislerin de çözüm bekleyen bir yığın sorunlar! bulunmaktadır. Kısaca değinmek gerekirse Karabük Demir Çelik Tesisleri dışında tüm tesisler düşük kapasitede çalışmaktadır. Ham madde sorunu, kömür sorunu, vasıflı personel sorunu, hepsinden önemlisi organizasyon bozukluğu sorunu altında entegre demir çelik tesislerimiz bir çıkmaz içindedir. Ayrıca döviz dar boğazı nedeniyle, ekonomimizin içinde bulunduğu durgunluk sonucu tesisler ürettikleri ürünü satamamakta ve finansman zorlukları altında erimektedirler. Personel ödemeleri bile zamanında yapılamamakta, emekli olan kişilerin ikramiyeleri demir çelikle ödenmeye çalışılmaktadır.

Tüm bu sorunlara karşın Türkiye Demir Çelik İşletmelerinin yadsınamayacak bir mühendislik potansiyeli vardır. Örnekleme gerekirse Erdemir'in ikinci yüksek fırınının montajı Karabük montaj ekibince yapılmıştır. 1979 yılında Karabük III. yüksek fırınının revetmanı Karabük personeline bazı dizayn değişiklikleri yapılmıştır. Gene bu revetman sırasında sobalarda yapılan değişiklikle yüksek fırın üfleme sıcaklığı yükseltilmiştir. Bu gün dünyanın en uzun baraj köprülerinden birinin çelik kontrüksiyon işleri Karabük'te yapılmaktadır. Daha sonra Karabük montaj ekibince monte edilecektir. Şu anda çalışmalarını durdurulan Sivas Demir Çelik Tesislerinin fizibilite raporu İsdemir Mühendislik gurubunca hazırlanmıştır. Ayrıca Karabük Modernizasyon projesi de tamamen yerli teknik gücün eseridir.

1928'lerde 50 bin ton üretim kapasitesiyle başlayan demir çelik sanayimiz bu gün 3 milyon tonu aşan bir kapasiteye sahip olmuştur. Genişletme çalışmalarının sonucu 1983'te 6 milyon 150 bin ton kapasiteye ulaşabilecektir. Geçmişte yapılan tüm hatalara karşın gelinen nokta küçümsenmeyecek düzeydedir. Bundan sonra planlı programlı, disiplinli bir çalışma temposuyla yerli teknik gücün sahip olduğu potansiyeli etkin bir şekilde kullanarak demir çelik sanayiini daha ileri götürmek mümkün olabilecektir.

Ancak burada yerli teknik güçten bahsederken ücret sorunundan bahsetmeden geçmek olanaksızdır.Kamu sektöründe 657 sayılı devlet personel yasasına bağlı olarak çalışan beş senelik bir mühendisin eline aylık 17-18 bin TL bir para geçmektedir. Dolayısıyla eleman sirkülasyonu çok hızlıdır. Örneğin yıllarını yüksek fırıncılık gibi çok özel bir konuda uzmanlaşarak geçiren bir mühendis sırf bu ücret politikası nedeniyle daha iyi olanaklarla yeni bir iş bulduğunda ayrılıp gitmektedir. Ne yazık ki küçük bir dökümhanede kum mühendisliği yapmak kişilere daha iyi ekonomik olanaklar sağlamaktadır.

Yerli teknik gücün diğer bileşeni vasıflı işçi, usta, ustabaşı düzeyinde ise sorunlar daha değişiktir.Yapılan toplu sözleşmeler sonucu vasıflı ve vasıfsız işçilik arasında ücret bakımından fark kalmamıştır.İsdemir Mühendislik grubunun Karabük konusunda hazırladığı 25 Ağustos 1981 tarihli rapordan edinilen bilgilere göre,1955 yılında Karabük'te işçi ücretlerinde “orta” ücret seviyesi en az ücret seviyesinin 1,58 katı,en yüksek ücret seviyesi en düşük ücret seviyesinin 4,49 katıdır.1979 yılında bu değerler sırasıyla 1,05 ve 1,42 olmuştur.En az ücret düzeyindeki vasıfsız işçinin saat ücretleri 1979 yılında 1955 yılına göre cari fiyatlarla 152,06 kat artmasına karşın,en üst ücret düzeyinde posta başı-ustabaşı gibi vasıflı işçinin saat ücreti sadece 47,9 kat artmıştır.

Doğal olarak bu durum işçinin derece yükselme, vasıflı eleman olma istemini azaltmış ve işinde gayret gösterme eğilimini yok etmiştir.

ALÜMİNYUM SANAYİİ

Alüminyumun Türkiye'ye girişi 1960'larda başlar.1961'de birkaç küçük atölyede işlenen alüminyum ürünler toplam 100 tonun altındaydı.Alüminyum işleyen tesislerin sayısı bu dönemde hızla artarak toplam üretimleri 1971 de 35000 tona ulaştı.Türkiye'de alüminyum üreten bir tesis olmadığı için bunun tamamı dış alımla karşılanıyordu.Bu durum bir alüminyum üretim tesisinin hızla devreye girmesini gerektirdi.M.T.A. 1962'de Mortaş ve Doğankuzu'da 25 milyon ton boksit rezervi olduğunu çalışmalar sonucu ortaya çıkardı, ve Seydişehir alüminyum tesislerinin kurulması konusunda anlaşma 1967'de Türkiye adına Etibank ile ilgili S.S.C.B. firması arasında imzalandı.Bu iki ülke arasında proje,malzeme,teknik yardım,donatım konularını kapsayan 62 milyon dolar tutarında bir anlaşma yapıldı.Tesislerin yapımına başlanmış,sıvı alüminyumun üretildiği dört elektroliz

üniteleri .bির yıl arayıla 1974-77 yıllarında devreye alınmıştır.Tam kapasitede çalışmak için (60 milyon ton/yıl) 1,25 milyar kwhelektrik enerjisi gereklidir.Fakat istenen enerjinin sağlanamaması ve Oymapınar'ın zamanında devreye girememesi yüzünden tam kapasite ile birkaç ay çalıştıktan sonra %50 kapasiteye düşürülmüştür.Ham madde ve enerji sorunu hala devam etmektedir.Tesisler yarı kapasite ile çalışmaktadır.

Konu ile ilgili olarak Seydişehir işyeri temsilciliğimizin bir çalışmasını sunuyoruz.

ALÜMİNYUM ÜZERİNE

Seydişehir Alüminyum Tesislerinin genişletilme çalışmalarının sürdüğü şu günlerde Metalurji Mühendisleri Odası olarak,alüminyum üretim teknolojisindeki gelişmeler ve Türkiye'deki alüminyum üretiminin sorunları ışığında bir değerlendirme yapıp,genişletilme çalışmaları ile ilgili bazı önerilerde bulunacağız.

Türkiye'de birincil alüminyum üretiminin durumu; Ekim 1969'da temeli atılan Seydişehir Alüminyum tesislerinde sıvı alüminyum ekim 1974'de üretilmeye başlanmıştır.1977 yılı başlarında tam kapasite ile üretime geçilmiş ise de enerji ve yardımcı hammaddelerin yetmezliği nedeniyle Ekim 1977'de kapasite yarıya indirilmiştir. Buradan da anlaşılacağı gibi, birincil Alüminyum üretiminde de önemli sorun enerji ve yardımcı hammaddeler sorunudur.

Tesislerin tam kapasite ile çalışması durumunda kullanılması gereken ve halen yurt dışından temin edilen önemli yardımcı hammaddeler şunlardır:

Sudkostik	27000 Ton/yıl
Fueloil	130000 Ton/yıl
Petrol Koku	25000 Ton/yıl
Taşkömürü Zifti	12000 Ton/yıl
Taze Kriyolit	2500 Ton/yıl
Karbon Blok	1200 Ton/yıl
Karbon Dip Pasta	500 Ton/yıl
Alüminyum Flörür	1800 Ton/yıl
Kalsiyum Flörür	200 Ton/yıl
Alaşım Metalleri	1200 Ton/yıl
Flaks	500 Ton/yıl

Ayrıca yılda 1.250.000.000 kilovat-saat enerji tüketilmektedir ki Türkiye'de üretilen elektrik enerjisinin bir bölümünde petrole dayalıdır.

Yurt dışında temin edilen yardımcı ham maddelerin yıllara göre maliyete etkisi şöyledir:

HAMMADDE	TOPLAM MALİYETE ORANO (%)				
	<u>1975</u>	<u>1977</u>	<u>1978</u>	<u>1979</u>	<u>1980</u>
Sudkostik	4.0	4.0	2.8	9.28	21.44
Anod Pasta	5.5	12.0	10.1	11.33	13.82
Kriolit	2.0	3.0	4.2	1.84	4.7
Alüminyum Flörür	0.8	1.0	1.2	1.55	3.05
TOPLAM	12.3	20.0	18.3	1.55	43.01

Yardımcı hammaddelerin dışa bağımlı olması döviz kaybına neden olduğu gibi, sürekli ve yeterli stokun sağlanamaması ve enerjinin de yeterli olmaması üretim kapasitesinin düşmesine neden olmaktadır.

Yukarıda da belirtildiği gibi alüminyum üretiminde karşılaşılan en büyük sorun enerji sorunudur. Enerji tüketimine bir örnek verecek olursak 1977 yılında dünyada 14.000.000 ton birincil alüminyum üretilmiş ve bu üretim için yaklaşık olarak 130.000.000 ton kömürün enerjisine eş değer olan elektrik enerjisi tüketilmiştir.

Enerji fiyatlarının 1970'li yıllarda artması sonucu Avrupa'da fabrika kapasitelerinin artırılması veya yeni fabrikalar kurulması aksamıştır. Enerjinin giderek dar boğasa girmesi, alüminyum üreticilerini harekete geçirmiş ve daha az enerji tüketerek daha fazla alüminyum üretilebilir için yoğun çalışmaları gündeme getirmişlerdir.

1970'li yıllara gelinceye kadar elektroliz hücrelerinde Sodarneg tipi anodlar kullanılmaktaydı. Bu tip hücrelerde anodun üst bölümüne anod pasta sarfı yapılmakta katılaşmaktadır.

Oluşum sırasında zift buharları ve kükürt gazı çıkmaktadır. Bunlar çalışma ortamını ve çevreyi kirletmektedir. Ayrıca anodun koklaşması kendiliğinden oluştuğundan kontrolü kolay olmamakta, bu da porozitenin artmasına, yabancı maddelerin anod içine girmesine dolayısı ile anodun direncinin artmasına neden olmaktadır. Bu sorunları gidermek amacıyla yapılan çalışmalar sonucu prebaki (pişirilmiş) anodlar bulunmuştur. 1970'den sonra pişirilmiş anodlu hücreler kullanılmaya başlanmıştır. Bu tip hücrelerde anod birden fazla ve önceden pişirilerek hazırlanmış karbon bloklardan meydana gelmiştir. Pişirilmiş anoddan gaz çıkışı olmadığından çevre ve çalışma ortamının kirlenme sorunu ortadan kalkmakta, ayrıca direnci de düşük olduğundan enerji tüketimi azalmaktadır. Pişirilmiş anodlu hücrelerde akım verimi % 85'den % 91 -% 94'e çıkarılarak büyük; ölçüde enerji tasarrufu sağlanmıştır.

Bunun yanında bu tip hücreler kapalı sistemle çalıştığından, hücreden çıkan ve çalışanlara;zararlı etkisi bilinen- flor gazının tamamen tutularak çalışma ortamına çıkması önlenmiş ve alümina, borularla doğrudan, doğruya hücreye verilerek tozsuz bir çalışma ortamı sağlanmıştır.

Yeni kurulan fabrikalarda son on yıldır pişirilmiş anod kullanılmaktadır. Hatta İngiltere'de Soderberg anodlu iki adet elektroliz hane sökülerek yerlerine pişirilmiş anodlu hücreler nonte edilmiştir, nodlarda yapılan bu değişikliğin dışında hücre boyutlarında da bazı değişimler görmekteyiz. Hücre boyutları büyütülerek akım şiddeti arttırılmıştır. Günümüzde yeni geliştirilen elektroliz hanelerin akım şiddeti 150 - 200 kA arasında değişmektedir. (Seydişehir'deki hücreler 100 kA liktin.) Hücre boyutlarının büyütülmesinin ve akım şiddetinin arttırılmasının akım verimine ve enerji tüketimine olumlu yönde katkısı olmaktadır.

SONUÇ:

Seydişehir Alüminyum Tesislerinin genişletilme çalışmalarından önce, konunun yukarıda anlatılanların ışığı altında iki yönlü olarak ele alınmasının gerekliliğine inanıyoruz.

1. Yeni kurulması düşünülen tesisler ve şu anda kurulu olan tesislerin tam kapasite ile çalıştırabilmek ve alüminyum sanayiini dışa bağımlılıktan kurtarmak için öncelikle yardımcı hammaddeleri üretebilecek tesislerin kurulmasına çalışılmalıdır. Ayrıca tamamen elektrik enerjisine dayalı bir teknoloji olması nedeniyle hidroelektrik santrallerinin ve kömürle çalışan termik santrallerin yapımına öncelik verilmeli ve yapımı sürdürülenlerin de bir an önce tamamlanması sağlanmalıdır.

2. Seydişehir Alüminyum Tesislerindeki Soderberg anodlu hücrelerin yerini son yıllarda bütün dünyada pişirilmiş anodlu ve daha büyük boyutlu hücreler almıştır.

Hammadde ve enerji sorununun çözümlenmesinden sonra düşünülmesi gereken genişletilme çalışmalarında, geliştirilen en son hücre tipi seçilmelidir. Yani, akım verimini % 85'ten % 90'm. üzerine çıkaracak olan pişirilmiş anodlu ve 150-200 kA'lık hücreler kullanılmalıdır.

TMMOB ÇALIŞMALARI

TMMOB geçtiğimiz dönem içinde çalışmalarını, içinde bulunduğumuz koşulların zorluğunu, basında çıkan varlığına yönelik kapatılma girişimlerine rağmen büyük bir özveri ile sürdürmeye çalışmıştır. Odamız bu dönemde TMMOB'nin güçlenmesi üyeleri ve işyerleri ile bağlarının geliştirilmesi etkinlik alanlarının arttırılması yönünde çalışmalarına aktif olarak katılmış, Birliğin işlerliğinde sürekli üzerine düşeni yapmıştır.

Bu dönem içinde TMMOB'deki çalışmaların Özünü "Merkezileşme" faaliyetleri oluşturmuştur. Merkezileşme doğrultusunda yapılan çalışmaları şu başlıklar altında özetleyebiliriz.

- Ortak mekanı kullanmak.
- Odaların ortak etkinlik, alanlarında birlikte faaliyet göstermelerini sağlamak
- Ortak muhasebe, ortak kayıt, ortak yazışma büroları oluşturmak
- Personel ve harcamalarda tasarruf sağlamak

Merkez binada bulunan Odaların katılımıyla ortak yazışma ve kayıt bürosu oluşturularak, çalışmalarına başladı. Ortak muhasebe oluşturulması çalışmalarını devam ettirmektedir. Tek tip bir muhasebenin oluşturulması için mali işler yönetmeliği ile ilgili çalışmalar sürdürülmektedir. Bu arada, bilirkişilik, eksperlik, hakemlik ve teknik müşavirlik alanlarında geçerli olmak üzere bir yönetmelik hazırlanmıştır. Bu yönetmelik bilirkişi seçilen Odamız üyelerine gönderilmiştir.

TMMOB'ın Kütüphanesi ve giriş katında oluşturulan Yayın Satış Merkezi faaliyete geçmiştir. Odaların bütün yayınları Yayın.Satış Merkezinde satılmaktadır. TMMOB' in giriş katı Lokal olarak açılmış, alt katı Toplantı Salonu haline getirilerek" Odaların ve üyelerin kullanımına sunulmuştur.

TMMOB' ın varlığına ilişkin bazı yasal düzenlemelerin yoğunlaştığı bir ortamda 16 - 20 Kasım 1981 tarihleri arasında bütün odaların katılımıyla gerçekleşen "Cumhuriyetten Günümüze Teknik Kongre" TMMOB Toplantı Salonunda yapılmış ve büyük bir ilgi görmüştür. Odamız Teknik Kongreye Maden ve Jeoloji Mühendisleri Odaları ile ortaklaşa hazırlanan "Cumhuriyetten Günümüze Madencilik" paneliyle katılmıştır. Kentleşme, Yapılaşma, Çevre, Maden, Sanayi, Enerji, Ulaşma, Tarım, Ormancılık, Mimarlık ve Mühendislik konularında hazırlanan tebliğler tartışılmıştır.

XII. DÖNEM ODA ÇALIŞMALARI

Yaşamakta olduğumuz dönemin değişen ve gelişen koşulları, ülke genelindeki ekonomik ve sosyal kriz TMMOB ve odaları büyük ölçüde etkiledi. Böylesine zorlu bir dönemde Odamız, sınırlı bir kadro ile varlık koşulunu sürdürmeye çalıştı. Şartların gittikçe zorlaştığı, ağırlaştığı, tek tek kişilerin özel sorunlarının ön plana çıktığı bu ortamda, dönem başında belirlediğimiz Çalışma programının hayata geçmesi büyük ölçüde aksadı.

Yıllardır var olan, üyelerin Oda çalışmalarına "Seferber edilmesi" sorunu geçtiğimiz dönemde kendini daha çok hissettirdi. Odamızın içinde bulunduğu, maddi imkansızlık, üye aidatlarının düzenli bir şekilde toplanamaması faaliyetlerimizi büyük ölçüde aksattı. Üye aidat toplama oranımız yıl sonu toplu gelen ödentilerle birlikte gerçekleşen bütçenin % 45-50'sini oluşturdu. Bunun büyük bir kısmı Kamu Kuruluşlarında çalışan üyelerin aidatlarıyla sağlandı, özel Sektörde ve kendi özel işlerinde çalışan üyelerimiz bu konuda daha az duyarlı davrandılar. Bu dönemin sonlarına doğru inince bulunduğumuz maddi imkansızlık nedeniyle istemeyerek bir yıldan fazla ödenti borcu olan üyelerimize borç bildiriminde bulunmak zorunda kaldık. Aldığımız yanıtlar beklenenin altında olmasına rağmen üye ödentilerinin gerçekleşen bütçe içinde % 71'i olmasını sağlamıştır.

Elverişsiz koşullar Bedeniyle üyelerimizle bağ kurmanın en önemli unsurlarından biri olan Metalurji Dergisini sürekli yayınlamamız mümkün olamadı. Ancak bir kez yayınlayabildik, bir sayıda Bülten çıkarttık.

İşyeri özelinde, sorunların tespiti, üyelerimizle direk ilişkiye girmemiz yaşanan ortamda mümkün olamadı. XII. Dönem başında işyeri temsilciliklerimizle, yeni temsilciliklerin oluşturulması için gerekli girişimlerde bulunduk. Fakat şartların elvermemesi nedeniyle bu gerçekleşemedi. Sadece . Seydişehir işyeri Temsilciliğimiz yeniden oluşturuldu.

İşyerleri ile ve dolayısıyla üyelerimizle olan iletişim eksikliği çalışmaların daha çok merkezde yoğunlaşmasına neden oldu.

Dönem Başında oluşturulan komisyonlardan ancak Demir Çelik Komisyonu çalışmalarını devam ettirebildi. Bu komisyonun oluşturduğu çalışmalar İstanbul'da Milli Prodüktivite Merkezinin düzenlediği "1980'lerde Demir Çelik Sanayimiz" adlı seminerde bir tebliğ halinde sunulmuştur.

Odamız geçen dönem yayınlamaya başladığı Dr. Savaş İzgiz tarafından hazırlanan kendi alanında ülkemizde ilk Türkçe kaynak sayılabilecek olan "Çelik El Kitabını" çıkarmaya devam etti. Yukarıda nedenlerini belirtmeye çalıştığımız maddi imkansızlıklar nedeniyle ancak bu dönemde 4.fasikülü yayınlayabildik. 5. fasikül şu anda baskıdadır. Yedi fasikülde tamamlanacak olan kitabın önümüzdeki dönemde tamamlanması önemle gerekmektedir. Maden Mühendisleri Odası ile birlikte (finansmanını Maden Mühendisleri Odası sağladı.) Maden Yüksek Mühendisi Sabri Karahan'ın hazırladığı Bakır Hidro metalurjisi ve Flotasyonu adlı kitabı yayınladık.

Odamızın sürekli yayın organı olan "Metalurji" Dergisini de bir yılı aşan uzun bir aradan sonra yeniden yayınladık. Bundan sonraki dönemde içinde yaşanan koşullar göz önünde tutularak, üyelerimizle organik bağ sağlama açısından önemi yadsınamaz olan bu yayınınımızın devamı sürekli kılınmalıdır.

Metalurji öğrenimi ve eğitimi gören arkadaşlarla olan ilişkilerimiz yetersiz de olsa devam etti. Gerek İ.T.Ü. gerekse O.D.T.Ü.'deki öğrencilerle ilişkiler kuruldu. Bunun sonucu Odamızın yayınlarını öğrenci arkadaşlarımıza iletme imkanı bulduk. Öğrenciler arasında Odamızın onuncu kuruluş yılı nedeniyle bastırılan rozetlerimiz büyük ilgi gördü.

Odamız, TMMOB'ın çalışmalarına elindeki kısıtlı imkanlara rağmen düzenli olarak katılmaya çalıştı. Merkezileşme ve TMMOB çalışmaları doğrultusunda oluşturulan komisyonlarda yer aldık. Bunlar TMMOB dosyası hazırlama ortak faaliyetler düzenleme vs. tipi komisyonlardır. Bu çalışmaların eksik yönleri olmasına rağmen kalıcı yönünün ağır basması önümüzdeki dönem için büyük olanaklar sağlayacaktır.

TMMOB tarafından düzenlenen ve bütün odaların katılımıyla gerçekleşen "Cumhuriyetten Günümüze Teknik Kongre" çalışmalarına Odamız bütün imkanlarıyla katıldı. Ayrıca Milli Prodüktivite Merkezinin İstanbul'da düzenlediği 8-10 Aralık 1981'de yapılan "1980'lerde Demir Çelik Sanayimiz" adlı seminere "Cumhuriyetten Günümüze Demir Çelik Sanayimiz" adlı tebliğle katıldık. Odamızın bu dönem yapması gereken "4.Ulusal Metalurji Kongresi" için gerekli girişimlerde bulunuldu. İlk başta düzenleme Kurulu için kuruluşlarla yazışmalar yapıldı. Kongrenin İstanbul'da yapılması için İ.T.Ü. Metalurji Fakültesiyle ilişkiye geçildi. Fakat Fakültenin, bu dönemki programının yoğun olması ve Kongreyi gerçekleştirecek şartların oluşmamasından, imkanların yetersizliğinden bu önemli çalışmayı gerçekleştiremedik.

Yeni Çalışma Dönemine Öneriler

Kendine özgü koşulların yaşandığı bir dönemi geride bıraktık. Yapılan veya yapılamayan çalışmalardan Yönetim Kurulu sorumludur. Ama başlatılan çalışmaların yürütülebilmesi ancak görevlerin paylaşılmasıyla olur. Önünüzdeki dönemde çalışmalara, bilhassa merkezdeki arkadaşların katılmaları, komisyonlarda yer almaları, öneri ve eleştirilerini getirmeleri, bilfiil oda faaliyetlerinin içinde bulunmaları gerekmektedir. İşyerlerindeki üyelerin de, işyeri özelinde çalışmalar yapıp, oda ile olan bağlarını geliştirip sürdürmelidirler.